

Harrin ainutkertaisia kokemuksia Lions-toiminnassa

Puhe Charter-juhlassa 17.3.2017

Leijonaksi ryhtyminen 1978

Opiskelin sosiologiaa ja viestintää USAssa 1960-luvulla ja sain siellä herätteen ns. community action - ja development- ohjelmiin Kiwanis-klubin jäsenenä. Palattuani Suomeen Martti Markkula kutsui minua Tikkurilan Lions klubiin, mikä klubin kolmannen äänestyksen jälkeen onnistui. Ilmeisesti kaksi maatalousalan ihmistä koettiin liiksi. Uusia jäseniä ei juurikaan ollut tullut klubiin 1970-luvulla. Omat motiivini liittyä klubiin olivat siten osittain ammatillisia. Palvelu-sana aukeni minulle lähinnä nuorison kehittämiseen liittyviin aktiviteetteihin. Toisaalta minua kiinnosti Lions-akronymin INTELLIGENCE-sana. Uskoin, että voisin antaa panosta jäsenistön henkiselle kehitykselle, kuten säännötkin edellyttävät.

Meillä oli paljon kivoja aktiviteetteja Peltolan torilla. Useat vierailut ja saunareissut Vantaan yrityksissä olivat mielenkiintoisia. Halusin kuitenkin päästä eteenpäin ja parin piirin koulutusjohtajakauden jälkeen kilpailin Jouko Ruissalon kanssa kuvernööripaikasta. Totesin myyntipuheessani, että jos haluatte kaiken jatkuvan samalla tavoin, älkää valitko minua. Se oli ensimmäinen lupaus muutoksesta, jonka halusin saada aikaan piirin ummehtuneeseen kulttuuriin.

Kuvernöörikausiksi oli monipuolisesti opettava. Vuoden aikana vierailin 68:ssä N-piirin klubissa ja useissa muissa tilaisuuksissa ympäri Suomea. Olin 128 iltaa pois kotoa.

Liiton puheenjohtajuus ei minua kiinnostanut. Sen sijaan hain tiedotusjohtajan vakanssia. Entiset liiton puheenjohtajat keksivät laittaa keskuudessaan pystyyn ns. ehdollepanokomitean, joka olisi tehnyt lopullisen valinnan. Vuosikokousedustajat Porissa äänestivät minut kirkkaasti voittajaksi. Viestintäprofessori taustani vakuutti yleisön, mutta ei ehdollepanokomiteaa. Yleisö buuasi, kun komitean puheenjohtaja tuli lavalle kertomaan, ettei tässä näin pitänyt käydä. Komitea jäi ainutkertaiseksi yritykseksi.

Liiton viestintäjohtajana ja myöhemmin kansainvälisten asioiden johtajana minulla oli mahdollisuus isännöidä yhdeksän presidentin vierailuja Suomessa ja osallistua ja luennoida kahdeksassa Eurooppa Forumissa. Minua ei kuitenkaan kertaakaan hyväksytty maailmankokouksien puhujalistalle. Olin liian selvästi muutosagentti. Päämajan virkamiehet kokivat minut uhaksi nykyisille käytännöille.

Olin päässyt oman alan kansainvälisissä kokouksissa kansainvälisyyden makuun ja ajattelin pyrkiä Suomen kansainväliseksi johtajaksi. Hävisin kisan kuitenkin kirkkaasti Erkki Laineelle, liiton entiselle puheenjohtajalle. Minulle selvisi, ettei ilman liiton puheenjohtajuutta ole toivoa voittaa kisa.

Seuraava liiton toimialajohtajan vakanssi oli erittäin mielenkiintoinen. Sitä ei laitettu hakuun, vaan tarjottiin minulle. Leijonaksiin uskottiin. PR-johtajana isännöin kansainvälisessä johtokunnassa olevan Suomen edustajan kanssa usean presidentin vierailuja. Yksi huippuhetkestä oli, kun Howard Pattersonin vierailusta Lions quest koulussa sain MTV:n uutisiin pitkäköön pätkän ja henkilöhaastattelun. Seuraavan aamun Hesarissa oli hänestä iso kuva ja haastattelu. Ollessani markkinatutkijoiden kokouksessa Chicagossa tapasin päämajassa brasililaisen Augustin Solivan. Keskustelimme puolisen tuntia johtamiskoulutuksesta. Hänen puhuessaan teemastaan Building bridges Heinolan upeiden siltojen loistaessa taustalla syöpyi mieleen ikimuistoinen kuva. Tässä kuvernöörineuvoston kokouksessa sain häneltä presidenttimitalin. Jean

Beharilla, ranskalaisella lääkäriä olisi ollut mahdollisuus muuttaa Lions-toimintaa. Hänen teemansa oli Quaility, mutta se oli liian uhkaava varsinkin amerikkalaisille leijonille. Jim Erwinin, rekkakuskifirman johtajan, visio avasi uusia mahdollisuuksia järjestön kehittämiseen. Yksi huippuhetki oli Phoenix Arizonassa, kun Jim 800 entisen kuvernöörin edessä esitteli minut toimikautensa parhaana PR-johtajana. Intialainen Ashok Mehta torui minua Hollannissa siitä, että minulla 2000 -luvun alussa oli edelleen DG-lätkä pystysuorassa asennossa. Kerroin, että ID-asemaan Suomessa ei juurikaan pääse kuin liiton puheenjohtajuuden kautta. Ja vielä yksi merkittävä kv-presidentti: Frank Moore, jolta sain kristallileijonan Klippanilla pidetyssä gaalassa. Olin saanut hänet vakuuttuneeksi, ettei lions-akronymia pidä muuttaa, mutta sen tulkinta nykyaikaan pitää tehdä.

Minulla on ollut suuri ilo, että Anneli on ollut omalla kustannuksellaan mukana useissa kokouksissa ympäri Suomea, Eurooppa Forumeissa ja kansainvälisissä konventioneissa, mikä on antanut mahdollisuuden yhdessä kokea Lionismin ulottuvuudet ja sen hulabaloona, mikä kansainvälisillä areenoilla usein on.

Olen pitänyt omaa palvelulupaustani ensisijaisesti organisaation kehittäjänä ja jäsenistön hyvinvoinnin ja henkisen kasvun lisääjänä. Olen käyttänyt yliopistossa hankkimiani yhteiskunnan suhteita Lions-järjestön hyväksi. Toin maksutta yliopiston asiantuntijoita leijonien moninaisiin kokouksiin. Martti Ahtisaari oli useasti puhujana suurissa kokouksissa. Halostakin käytiin pyytämässä linnassa, mutta hän nikotteli leijonille.

Joten vaikka välillä tuli turpiin, kun esim. kuuli mielipiteen, ettei professori ja vielä ruotsinkielisniminen voimme meitä edustaa, on kansainvälisen järjestön jäsenyys tuottanut monia ilon hetkiä. Se, että meitä on enää kourallinen jäljellä, on surullista, mutta ei anneta sen pilata Charter-iltaamme. Kansainvälinen presidentti Bob Corlov on pyytänyt minua jakamaan hänen Presidentti Certifikaattinsa klubimme presidentille Eerolle ja hänen aktiiviselle puolisolleen Anuliisalle.

HAUSKAA ILTAA!